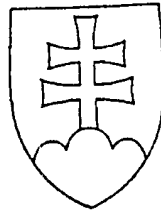

Slovenskej republiky

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej v právnej veci žalobcu: **D., a.s.**, Č., Bratislava, proti žalovanému: **JUDr. A. J. H.**, správca konkurznej podstaty úpadcu D., Trenčín, **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. októbra 2007 č.k. 55 Cbi 110/01-39, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. októbra 2007 č.k. 55 Cbi 110/01-39 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 2 669,80 Sk do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil pohľadávku vo výške 18 398,--Sk za oprávnenú a zistenú a zaradil ju do 4. triedy. Vo zvyšku návrh zamietol a uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 4 818,--Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si uplatnil určenie pravosti pohľadávky vo výške 315 248,--Sk, so zaradením do 3. triedy ako poisťné na zdravotnom poistení vo výške 85 296,--Sk a poplatok z omeškania vo výške 229 952,--Sk, keď uplatnený poplatok z omeškania vyčíslený do dňa vyhlásenia konkurzu je zákonným nárokom poisťovne a tvorí príslušenstvo

prihláseného dlžného poistného. Ďalej uviedol, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz uznesením Krajského súdu v Bratislave dňa 17.7.2000, žalobca si konkurznou prihláškou riadne prihlásil pohľadávku vo výške 315 248,--Sk, táto pohľadávka pozostávala z istiny 85 296,--Sk a poplatku z omeškania 229 952,--Sk vo výške 0,2 % denne do dňa vyhlásenia konkurzu. Na prieskumnom pojednávaní dňa 14.11.2000 správca konkurznej podstaty pohľadávku vo výške 211 554,--Sk poprel z dôvodu, že ide o sankcie, ktoré boli uložené a prirástli po vyhlásení konkurzu a sú z uspokojenia vylúčené. Pohľadávku vo výške 18 398,--Sk ako sankcie uplatnené platobným výmerom do vyhlásenia konkurzu, uznal a zaradil ju do 4. triedy rozvrhu. Súd prvého stupňa zistil, že uznaná suma správcom konkurznej podstaty vo výške 18 398,--Sk predstavuje sankcie uložené riadne pred vyhlásením konkurzu platobnými výmermi a tieto nemožno považovať za poistné ani za príslušenstvo pohľadávky, zaradil pohľadávku medzi ostatné pohľadávky do 4. triedy. Vo zvyšku ide o sankcie, ktoré neboli uložené pred dňom vyhlásenia konkurzu platobným výmerom a pohľadávka preto neexistuje. Sankcie boli vyčíslené a uložené, čím prirástli až po vyhlásení konkurzu a takéto sankcie sú z konkurzu vylúčené.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1, 3 O.s.p. tak, že úspešnému v konaní žalobcovi priznal náhradu trov konania za cestovné náhrady z Trenčína do Bratislavy a späť vo výške 4 818,--Sk na pojednávanie dňa 19.9.2007 a 24.10.2007.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobe v celom uplatnenom rozsahu vyhovieť a určiť pohľadávku vo výške 229 952,--Sk za oprávnenú a zistenú so zaradením do 3. triedy. Namietol posudzovanie poplatku z omeškania ako samostatný nárok, keď z ust. § 121 ods. 3 Občian. zák. je poplatok z omeškania príslušenstvom pohľadávky a takto mal byť posudzovaný aj pri zaradení pohľadávky do 3. triedy. Ďalej poukázal na ust. § 71c ods. 1 zákona o zdravotnom poistení, podľa ktorého ak je na platiteľa poistného vyhlásený konkurz za pohľadávky na poistnom sa na účely konkurzného konania považujú sumy, na ktoré poisťovní vznikol nárok voči platiteľovi poistného podľa zákona. Ďalej uviedol, že toto ustanovenie síce nadobudlo účinnosť až 1.8.2000, ale ide o hmotnoprávne ustanovenie a prijatím novely neboli modifikované intertemporálne ustanovenia zákona o zdravotnom poistení, preto je toto ustanovenie záväzné pre všetkých ex nunc, t.j. odo dňa keď nadobudlo účinnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O.s.p./ prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania na pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O.s.p. došiel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 23 ods. 1 ZKV konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli. Smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Podľa ust. § 32 ods. 2 písm. c) zák.č. 328/1991 Zb. v znení platnom v čase začatia konkurzného konania (ďalej len ZKV). Po úplnom uspokojení pohľadávok podľa odseku 1 sa uspokojia aj ostatné nároky v tomto poradí c) poistné na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové zabezpečenie, príspevok na poistenie v nezamestnanosti, príspevok do garančného fondu, ktoré vznikli najneskôr tri roky pred vyhlásením konkurzu, pohľadávky Fondu ochrany vkladov vo výške uplatnených náhrad vkladateľom (pohľadávky tretej triedy).

Podľa ust. § 33 ods. 1 písm. a) ZKV z uspokojenia sú vylúčené úroky z pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu, ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu.

Predmetom odvolacieho konania je uplatnený nárok žalobcu na určenie pravosti pohľadávky vo výške 211 554,-Sk a určenie poradia pohľadávky vo výške 229 952,-Sk so zaradením do 3. triedy rozvrhu uplatnený titulom zaplataenia poplatku z omeškania s platením zdravotného poistenia.

Poplatok z omeškania je všeobecnou majetkovou sankciou za porušenie zmluvných alebo zákonných povinností, ktorý sa viaže k nesplneniu základnej povinnosti dlžníka plniť riadne a včas a je v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občian. zák. príslušenstvom pohľadávky tak ako to uviedol odvolateľ v podanom odvolaní. Túto všeobecnú právnu zásadu, podľa ktorej osud príslušenstva je závislý na osude istiny pohľadávky súd prvého stupňa nepoprel. Zákon o konkurze a vyrovnaní v citovaných ustanovenia zákona rozlišuje pre uspokojovanie veriteľov poradie „dôležitosti a nevyhnutnosti“ ich pohľadávok zákonným spôsobom zatriedených do jednotlivých tried uspokojenia. Je tomu tak aj v prípade pohľadávky veriteľa – žalobcu, keď uplatnenú pohľadávku na zdravotnom poistení zaraďuje do 3. triedy a ostatné pohľadávky, medzi ktoré patrí aj príslušenstvo k pohľadávke zaraďuje do 4. triedy uspokojenia. Nejde teda o popretie právnej teórie v praxi ale o roztriedenie pohľadávok podľa ich dôležitosti zákonom pre účely rozvrhu získanej majetkovej podstaty medzi veriteľov v konkurznom konaní. Preto správne súd prvého stupňa zaraďil poplatok z omeškania vyrúbený platobným výmerom do vyhlásenia konkurzu do 4. triedy pohľadávok vo výške 18 398,-Sk a pre nesplnenie zákonnej povinnosti

ustanovenej v § 23 ods. 4 zák.č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení a v zmysle ust. § 33 ods. 1 písm. a) ZKV vo zvyšku uplatneného poplatku z omeškania návrh žalobcu zamietol. Ustanovenie § 71c ods. 1, 2 zák.č. 273/1994 Z.z. v znení zákona č. 242/2000 Z.z. síce postavil na roveň pohľadávky na poistnom a pohľadávky na poplatku z omeškania na účely konkurzného konania, na ktoré poisťovni vznikol nárok podľa zákona, ale účinnosť táto novela nadobudla až 1.8.2000. Konanie konkurzné sa spravuje právnou úpravou hmotnoprávných ustanovení konkurzného zákona účinného ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, čo platí aj pre zákon o zdravotnom poistení. Pri inom výklade by nebola zachovaná zásada právnej istoty účastníkov konania a zásada nemožnosti spätných účinkov hmotnoprávneho predpisu. Práve preto, že ide o hmotnoprávne ustanovenie zákona (§ 71c zák.č. 237/1994 Z.z. v znení zák.č. 242/2000 Z.z.) bez záverečných a prechodných ustanovení, je toto ustanovenie účinné odo dňa účinnosti novely zákona a nemôže mať spätnú účinnosť na právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou novely. Z tohto dôvodu je námietka žalobcu v odvolaní nedôvodná.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnému v odvolacom konaní žalovanému odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania a to cestovné náhrady z Trenčína do Bratislavy a späť vo výške 2 669,80 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 1. októbra 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.N.

